Corydoras duplicareus - Rézfoltos páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Sands, 1995
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	4-5 cm
C°:	22-26
pH°:	6-7
Nk°:	0-10
HELYIGÉNY:	80 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapatos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Corydoras duplicareus
Rézfoltos páncélosharcsa
(Sands, 1995)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Corydoras duplicareus – Rézfoltos páncélosharcsa elterjedési területe (Map)

Dél-Amerika: Brazília. A Rio Negro felső folyásvidékén, annak egy mellékfolyójában, a Rio Puranga-ban él.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Az egyik legcsinosabb páncélosharcsafaj, köszönhetően kontrasztos színeinek. Nem tartozik a nagytermetű fajok közé, 4,5 cm-nél ritkán nő nagyobbra. Feje gömbölyded, orra valamelyest lekerekített. Testének nagy része ezüstszürke alapszínű, idősödve kicsit fakul. Vastag fekete szemsávot visel, valamint testének felső régiója, háta is fekete. Esetében viszonylag vastag sáv húzódik végig a háton. Látványos tarkófoltja narancsos színű, az idősebb halakon a szín élénksége csökken. Hátúszójára kismértékben

ráterjedhet a fekete szín. Fontos határozóbélyeg, hogy mellúszótüskéje fogazott.

Több hasonló faj is forgalomban van.

A *Corydoras adolfoira* hasonlít leginkább. A *C. adolfoi* esetében azonban a háti csík általában jóval vékonyabb, de ez nem biztos határozópont. Fontos, hogy a *C. adolfoi* mellúszótüskéje nem fogazott. A rézfoltos páncélosharcsa általában zömökebb is, mint a *C. adolfoi.*

A *C. burgessi* megkülönböztethető arról, hogy nála a háti csík általában megmarad egy folt formájában, a hátúszónál hátrébb már nem húzódik. A hátúszón nagyobb kiterjedésű a fekete terület, és a tarkófolt is inkább aranysárgás, mintsem narancsos.

A *C. imitator* a hosszabb orráról, nyúlánkabb alkatáról és halványabb tarkófoltjáról különböztethető meg.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A rézfoltos páncélosharcsa igazi ékköve lehet az akváriumunknak, az ezernyi páncélosharcsa-faj egyik legszebbike. A Rio Negro vízrendszerében honos (annak egy mellékfolyójában), így kiváló amazóniai, vagy kimondottan Rio Negro biotóp medence alakítható ki segítségével. Élőhelyéből adódóan is kedveli a sötétített vizet (ún. feketevizes folyó lakója), ezt elérhetjük úgy, ha Tebang-leveleket vagy égertobozt szórunk medencéjébe, esetleg kiáztatott tőzeg-levet csepegtetünk vizéhez. Bátran szórjunk faleveleket is az akváriumba. Egy ilyen élethű esőerdei akváriumban különböző pontylazacok és törpesügérek remek társítási lehetőséget kínálnak – nagyon szépen mutatnak harcsáink például vörös neonhalak, fantomlazacok, vörösfejű pontylazacok társaságában. Természetesen minden más olyan hallal is egybe kerülhetnek, melyek igényei hasonlóak és nem tesznek kárt a harcsákban (akár más kontinensről származó fajok is lehetnek, például razbórák).

A páncélosharcsákat mindig csapatban tartsuk, legalább 6-8 példányt vásároljunk belőlük! Egy kb. 70-80 literes medencében már teljesen jól érzik magukat. Az akvárium aljára okvetlenül apró szemű, finom homokot terítsünk, melyben harcsáink kiélhetik turkáló életmódjukat. Ha nagyobb, esetleg éles szélű kavicsok kerülnek a medencébe, azok tönkreteszik halaink érzékeny bajuszszálait, ami akár végzetes fertőzésekhez is vezethet. A durvább sóder és gyöngykavics sem alkalmas a páncélosharcsa-tartáshoz! Az akvárium oldalsó vagy hátsó régiójában elhelyezett növények fokozzák halaink biztonságérzetét, hiszen menedéket nyújtanak számukra, ahová visszavonulhatnak. Gyakori látvány egyébként, hogy gallyak, sziklák mellett vagy akár nagyobb növényeik levelein, csoportokba gyülekezve pihennek. Akkor se ijedjünk meg, ha a harcsák néha feljárnak levegőt venni a vízfelszínre: a légköri oxigént képesek bélfalukon megkötni. A rendszere részleges vízcserék fontosak, túl nagy áramlás ne legyen akváriumukban.

Lágy, enyhén savas vizet kívánnak, ami egyébként a melléjük ajánlott pontylazacok, törpesügérek igényeivel is összhangban van. A hőmérséklet ideálisan 24-25 °C körüli legyen, a túl meleg vizet nem szeretik, s bár jól mutatnak, diszkoszhalak mellé ezen okból nem szerencsés választás a faj. A meleg vízben élettartamuk megrövidül.

Etetésükre számos táplálék megfelel, a legjobb természetesen az élő tubifex, blackworm. Ezen kívül

kaphatnak grindált, televényférget (ne túl gyakran, mert ettől hízásra hajlamossá válhatnak), különböző szúnyoglárvát és artémiát is – utóbbiakat akár élő, akár fagyasztott formában. Elfogadják a talajra süllyedő lemezes tápokat és a páncélosharcsák számára készülő, gyorsan szemcsésedő harcsatablettákat is, de ügyeljünk rá, hogy mindig jusson nekik elegendő és teljes értékű takarmány. A más halak által meghagyott maradék nem felel meg a páncélosharcsák egészséges gondozására.

A nőstények nagyobb termetűek, és ivaréretten láthatóan teltebbek is az ikrák miatt. Íváshoz egy nőstényre 2-3 hímet számítsunk, és a tenyészakváriumba lágy vizet készítsünk elő. A rokon *C. adolfoi*hoz képest kevésbé savanyú vízben is sikeresen ívik, akár semleges kémhatáson is. Az ívást elősegíthetjük 60-70%-os, hideg vizes vízcserékkel, melyek az esős évszakot imitálják halaink számára. Ezt napokon keresztül végezzük, amíg az ívás be nem következik. Természetesen ennek előfeltétele, hogy a halak kondicionálva legyenek élő eleségekkel az ikrázást megelőző hetekben. Ikráikat nagyon gyakran a víz felszínéhez közel helyezik el, például az üvegfalra (kb. 30-40 db-ot). A szülők ezt követően eltávolíthatóak, a kishalak 4-5 nap után kelnek ki. Ügyeljünk a vízminőségre, inkább gyakori kisebb vízcserékkel dolgozzunk, mintsem hirtelen nagyobb mennyiséget lecserélve, s ezzel a vízminőséget akár drasztikusan megváltoztatva. Utóbbi ugyanis könnyen végzetes lehet a kishalak számára. Elúszás után frissen kelt sórákkal indíthatunk, de banán- vagy walterférget is kaphatnak az ivadékok. A sórák esetében fontos, hogy a peteburok ne kerüljön be az ivadékok mellé, mert bélelzáródást okozhat. Az ivadékok nagyon lassan nőnek, ami tenyésztésüket némileg megnehezíti!

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: -.

Eng: Black-Back Cory, Broad-stripe Cory, False Adolfoi's Cory.

Egyéb köznevei: Duplikat-Panzerwels, Kupferfleck-Corydoras, Bredstribet Pansermalle, Helomonninen.

KATEGÓRIÁK:

Akváriumi halak, Harcsafélék

KULCSSZAVAK:

Akváriumi halak, Sands, akvarisztika, 1995, Harcsafélék, Callichthyidae, Corydoras duplicareus, Rézfoltos páncélosharcsa

JELLEMZŐK:

barna vízi, Dél-amerika, félsavas (6-6.5 pH), Amerika, békés rajhal, hőigényes (25-30 °C), közepesen áramló vízi, hosszú életű 6 év fölött, alsó szint, lassan mozgó vízi, fekete vízi, igenlágyvízi (0-5°Nk), közepesen aktív mozgású, lágyvízi (5-10 Nk°), mindenevő, Kelet-Dél-Amerika, közepes hőigényű (20-25°C), átlagos növényzetigényű, közepesméretű akvárium (50-100 literig), lassú mozgású, nagyméretű 10-20 cm, Amazónia.

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish** Pasaréti Gyula, Pethő Pál Zoltán, Illyés Csaba: **Akvarisztika** http://www.scotcat.com/callichthyidae/c_duplicareus.htm https://www.planetcatfish.com/common/species.php?task=&species_id=379 https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/470 https://www.seriouslyfish.com/species/corydoras-duplicareus/
Írta: Liziczai Márk
Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16
Legutolsó frissítés: 2020-04-22 14:11:53
Katalógus ID: 4113
Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-duplicareus.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva